

[Henrik Toft]

godt se. Der er dog nogle få tal, der er ændret, det har jeg bemærket.

Jeg vil godt sige til hr. Tinning, at venstre ser nu sådan på det, at børnene er forældrenes ansvar, og vi tror altså på, at de er parate til også at ændre ved deres forbrugsmønstre, når de får børn. Man kan ikke fremstille det så firkantet, at der skal være nøjagtig de samme forbrugsmuligheder for familier med børn, som der er for andre.

Vi skal selvfølgelig gøre noget fra samfundets side for at sikre dem, som har de dårligste økonomiske vilkår. Det vil venstre meget gerne være med til. En af de interessante ting, vi fik frem under behandlingen af lovforslag nr. L 3, var netop, at det viste sig, at netop enlige med børn var nogle af dem, som rangerede temmelig højt med hensyn til indkomst. Det vakte anstød, og det var medvirkende til, at forslaget ikke kom igennem på det tidspunkt. Der har vi så lært noget. Det må vi prøve at få ændret på.

Med hensyn til det andet forslag om dag-institutionsophold vil jeg sige, at der skal selvfølgelig være den mulighed. Men når 50 pct. af børnene bliver passet af forældrene, uden at samfundet bidrager til det, ud over hvad der ligger skattemæssigt, kan man nok sætte et spørgsmålstejn ved, om det så er rimeligt, at man går ind i virkelig store udgifter for den resterende halvdel vedkommende. Det er et spørgsmål, som jeg vil stille til hr. Tinning, og som jeg gerne vil have et svar på.

Jeg kan se, at min taletid er udløbet. Det sidste punkt kan vi ikke gå ind for.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

De mange interessante spørgsmål fra hr. Henrik Toft skal jeg nok vende tilbage til i min senere replik. Der er bare to ting, jeg lige vil nævne.

Den ene er for at forebygge yderligere misforståelser. Selv om vi, som hr. Henrik Toft selv gjorde opmærksom på, stort set har skrevet det samme nu for anden gang, må det være lykkedes for hr. Henrik Toft for anden gang at overse noget af det, for der står faktisk, at det, vi foreslår, er, at regeringen som led i en samlet børnepolitik udarbejder en plan – en plan for realiseringen af nogle af de målsætninger, som derefter er

ridset op. Vi ved, at socialministeren håber – man kan måske endda sige håber inderligt – at realisere nogle af sine mål for ældrepolitikken inden for de næste 10 år – altså håber, at det godt kan være, der så går 20 år eller sådan noget. Deri ligger, at man altså kan lave en plan for ældrepolitik, der rækker 10 år frem. Det kunne man sådan set også for børnepolitik. Jeg siger det, fordi jeg synes, det er dumt hele tiden at køre debatten på den misforståelse, at lige her og nu vil vi partout bruge 5-10-15 mia. kr. eller sådan noget. Det grænser jo til det stupide, og det kendetegner ikke VS, som man ved.

Den anden ting, jeg ville sige, var, at jeg kunne godt tænke mig at høre, hvorfor dyrtidsindgrebet og hvorfor indgrebet omkring karensdagen og hvorfor bloktilskudsbesparelserne ikke rammer lavindkomstfamilierne hårdere end andre familier.

(Kort bemærkning).

Henrik Toft (V):

Jeg er glad for det tilsagn, som hr. Tinning gav om, at vi skal drøfte det her videre. Det er bestemt også min opfattelse og venstres opfattelse, at det skal vi gøre.

Med hensyn til det andet spørgsmål gjorde vi jo netop det med hensyn til karensdagen på foranledning af fru Aase Olesen, at det gled ud.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det er, som det hedder parlamentarisk, lodret usandt. Det, det drejede sig om, var, at regeringen kom i første omgang og sagde: nu skal alle, der har børn, rammes af den første karensdag. Det, der så skete, var, at man pillede nogle ud, nemlig dem, der i forvejen i henhold til overenskomster, kutymer eller andre former for aftaler havde ret til den fraværsdag ved deres børns sygdom. Men det vil sige – det er vigtigt, så lad os droppe alt det andet, lad os nu prøve bare at få forklaret det, som det endnu ikke er lykkedes venstres børnepolitiske ordfører at forstå – at man faktisk har lavet et voldsomt indgreb over for børnefamilierne. Der findes nogle familier med børn, hvor det var sådan, at før regeringen kom til, var der ikke nogen karensdag, og da skulle man ikke selv betale